

Η έννοια της ενοχής

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

π. Χαραλάμπους Παπαπαδοπούλου (παπα Λίβυος)

(Απο πρόσφατη συνέντευξη που έδωσε, στην Πειραιϊκή Εκκλησία, στην εκπομπή της κ. Χατζής Σοφίας)

“ Η έννοια της ενοχής τι ρόλο μπορεί να παίξει στην πνευματική ζωή; Στις μέρες μας πολλοί θα συμφωνούσαν με το ότι μόνο αρνητικό ρόλο διαδραματίζει. Δεν μπορεί να αφυπνίσει όμως τον άνθρωπο;

Εμείς λέμε στην εκκλησία, λένε και οι Πατέρες, ότι η ενοχή δεν είναι παράγοντας πνευματικής προόδου ας πούμε. Βέβαια, αν μιλήσουμε για τύψεις, για μία ενοχή η οποία παίζει έναν ρόλο αφυπνιστικό και με βάζει σε μια διαδικασία να αισθανθώ ότι κάτι έκανα λάθος, μπορούμε να τη δεχτούμε ως ένα σημείο μέσα στη ζωή μας, με μία φυσιολογία, ας πούμε, ψυχολογική.

Αν όμως αυτό γίνεται με τρόπο παθολογικό, τότε κάτι τρέχει, κάτι δεν πάει καλά. Διότι σε βαθύτερη ανάγνωση νηπτική, βλέπουμε ότι η ενοχή είναι ουσιαστικά ένας θρήνος απέναντι στο εγώ μας. Δηλαδή δεν είναι ότι χάνω τον Θεό, χάνω τη σχέση

μου, χάνω την εμπιστοσύνη μου, χαλάω την κοινωνία με ένα άλλο πρόσωπο, αλλά είναι τελικά το «πώς εγώ έπεσα σε αυτό το αμάρτημα; Πώς εγώ έπεσα τόσο χαμηλά; Πώς εγώ τελικά χάλασα αυτό που έφτιαχνα τόσο καιρό;».

Οπότε αυτού του είδους η ενοχή έχει να κάνει με το αυτοείδωλό μας, με τον ναρκισσιστικό καθρεφτισμό μας, γι' αυτό και δεν οδηγεί τις περισσότερες φορές σε μετάνοια. Οδηγεί σε μια αποκατάσταση της εικόνας μου.

Μετανοώ δηλαδή και πάω μέσα από την ενοχή στην εξομολόγηση αλλά για να αποκαταστήσω τη δική μου εικόνα, να τα έχω καλά με τον εαυτό μου και να έχω ένα ατομικό ψυχολογικό ξαλάφρωμα.

Αλλά στην ουσία δεν αναζητώ το άλλο πρόσωπο, διότι αν ήταν αυτό, θα ήξερα ότι το άλλο πρόσωπο με αγαπάει όχι γιατί είμαι κάποιος, αλλά με αγαπάει γιατί Αυτός μόνο αγαπάει. Δεν με αγαπάει επειδή εγώ είμαι υπέροχος, είμαι φοβερός, αλλά επειδή η αγάπη του δεν έχει όρους, δεν έχει προϋποθέσεις, είναι αγάπη μανική που λέει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής. Με αγαπάει το ίδιο στην αρετή μου, το ίδιο στην πτώση μου. Το ίδιο στις φωτεινές μου και το ίδιο στις σκοτεινές μου ημέρες. Οπότε, ας πούμε, αισθάνομαι ότι δεν σώζομαι επειδή είμαι κάποιος αλλά επειδή Κάποιος με αγαπάει. “

Πηγή: proschomen.blogspot.gr